

31996D0580

L 254/56

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

8.10.1996

DECYZJA KOMISJI**z dnia 24 czerwca 1996 r.****w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie ścian osłonowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(96/580/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą 93/68/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja jest zobowiązana wybrać między dwoma procedurami zaświadczenia zgodności wyrobu przewidzianymi w art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG, „możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa”; oznacza to, że niezbędne jest podjęcie decyzji dla danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność systemu fabrycznej kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest koniecznym i wystarczającym warunkiem do zaświadczenia zgodności oraz, czy z przyczyn dotyczących zachowania zgodności z kryteriami wspomnianymi w art. 13 ust. 4, wymagana jest interwencja zatwierdzonej jednostki certyfikującej;

art. 13 ust. 4 wymagają, aby określona w ten sposób procedura, była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych; z tego powodu wymagane jest zdefiniowanie wyrobu lub rodziny wyrobów w sposób wykorzystywany w mandatach i specyfikacjach technicznych;

obydwie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 są opisane szczegółowo w załączniku III do dyrektywy 89/106/EWG; dlatego też niezbędne jest jasne zdefiniowanie metod, przy pomocy których te dwie procedury mają być wprowadzane w życie dla każdego wyrobu lub rodziny wyrobów, w odniesieniu do załącznika III, z uwagi na fakt, że załącznik III daje preferencje niektórym systemom;

procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym w pierwszej możliwości, bez stałego nadzoru, oraz w możliwości drugiej i trzeciej przedstawionej w załączniku III sekcja 2 (ii), a procedura, określona w art. 13 ust. 3 lit. b), odpowiada systemom przedstawionym w załącz-

niku III sekcja 2 (i) oraz w pierwszej możliwości, z nadzorem stałym, w załączniku III sekcja 2 (ii);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobu i rodziny wyrobów wymienionych w załączniku I zaświadcza się z zastosowaniem procedury, na mocy, której producent jako jedyna osoba odpowiedzialna za systemu fabrycznej kontroli produkcji zapewnia, że wyrób jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 2

Zgodność wyrobów wymienionych w załączniku II zaświadcza się z zastosowaniem procedury, zgodnie, z którą, oprócz systemu fabrycznej kontroli produkcji przez producenta, w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem zaangażowana jest zatwierdzona jednostka certyfikująca.

Artykuł 3

Procedurę zaświadczenia zgodności określoną w załączniku III wskazuje się w mandatach dotyczących zharmonizowanych norm.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 czerwca 1996 r.

W imieniu Komisji
Martin BANGEMANN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 40 z 11.02.1989, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. nr L 220 z 31.08.1993, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

ŚCIANY OSŁONOWE

Zestawy ścian osłonowych do stosowania zarówno jako ściany zewnętrzne nie objęte wymogami w zakresie reakcji na ogień, jak również ściany zewnętrzne podlegające wymogom w zakresie reakcji na ogień, lecz nieznajdujące się w okolicznościach wymienionych w odniesieniu do tych wyrobów w załączniku II.

ZAŁĄCZNIK II

ŚCIANY OSŁONOWE

Zestawy ścian osłonowych do stosowania jako ściany zewnętrzne objęte wymogami w zakresie reakcji na ogień, zaliczone do jednej z Euroklas A, B lub C, gdzie właściwości reakcji elementów na ogień zmieniają się w czasie procesu produkcji (ogólnie, materiały wykonane z surowców palnych), jak również zostały zmienione poprzez dodanie pewnych czynników, takich jak środki ogniouodparniające, lecz tylko wówczas, gdy istnieje prawdopodobieństwo wystawienia tych elementów na działanie ognia w miejscu ich ostatecznego zastosowania.

ZAŁĄCZNIK III

RODZINA WYROBÓW

ŚCIANY OSŁONOWE (1/1)

System zaświadczenia zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego (-ych) zastosowania (-ań), wnosi się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego/Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CEN/CENELEC) o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób/wyroby	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(-y) lub klasa(-y) (reakcji na ogień) ⁽¹⁾	System(-y) zaświadczenia zgodności
Zestawy ścian osłonowych	Jako zewnętrzne ściany osłonowe podlegające wymogom w zakresie reakcji na ogień	A, B, C ⁽²⁾	1 ⁽⁴⁾
		A, B lub C ⁽³⁾ D, E lub F	3 ⁽⁵⁾
	Jako zewnętrzne ściany osłonowe nie objęte wymogami w zakresie reakcji na ogień	—	3 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Dla reakcji na ogień, patrz decyzja Komisji 94/611/WE (Dz.U. nr L 241 z 16.09.1994, str. 25).

⁽²⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień zmieniają się w czasie procesu produkcji (ogólnie, materiały wykonane z surowców palnych) lub zmieniają się przez włączenie niektórych środków, takich jak środki ognioudparniające.

⁽³⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień nie zmieniają się w czasie procesu produkcji (ogólnie, materiały wykonane z surowców niepalnych).

⁽⁴⁾ System 1: patrz załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG sekcja 2 (i), bez badań audytowych próbek.

⁽⁵⁾ System 3: patrz załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG sekcja 2 (ii), druga możliwość.

System zaświadczenia zgodności powinien być tak dobrany, aby mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy określenie właściwości użytkowych wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących właściwości wyrobu (patrz: art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG, oraz, w stosownych przypadkach, klauzula 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W takich przypadkach, jeżeli producent nie życzy sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie, nie wolno na niego nakładać obowiązku sprawdzenia właściwości wyrobu.